

че не си ме засрамилъ, ела, ти си достоенъ синъ“. Сжщо и вие, мъже и жени, като идете въ Небето, ще срѣщнете нѣкой синъ—вашия бисеръ — който ще ви каже: „Благодаря, майко, че, когато бѣхъ единъ голѣмъ грѣшникъ, ти ме взе вътрѣ въ утробата си и ме направи човѣкъ. Сега въ този свѣтъ азъ ще бѣда слуга за тебе съ всичката си душа“. Туй ще бѣде вашата радостъ.

Туй е, което Христосъ иска да каже съ тия стихове, отъ които азъ избрахъ най-маловажния, а виждате колко нѣщо той съдържа въ себе си. Другитѣ съдържатъ много по-дълбоки работи, които вие ще научите единъ день не тукъ на земята, а като идете въ Небето, понеже тогава ще има увасъ ново разбиране, нови чувства и нови способности. Тогава можете да видите други картини, които може да разберете, Засега толкова може да ви се даде. Ако ви се даде нѣщо повѣче, вие не можете го понесе; то би значило да се надуе единъ сапуненъ мехуръ повече, отколкото трѣбва, — той би се прѣсналъ. Ето защо, когато Христосъ казва: „Вие, жени, сте емблема на божествената любовъ, въ васъ живѣе Богъ“, женитѣ трѣбва да слушатъ мълчаливо, с к р о м н о и трѣбва да се показватъ достойни да го носятъ. Вие казвате: „Трѣбва да знаешъ, Господи, че свѣтътъ сега не е такъвъ, какъвто си го направилъ“. Нѣма защо да учимъ Господа. Когато Той говори, ние трѣбва да мълчимъ. А когато Той млъкне, ще започнемъ ние урока си: ще кажемъ: азъ направихъ това тѣй, онова иначе, и тогава Той ще каже: е д и в ъ щ о с и п р а в ъ; е д и в ъ щ о н е с и п р а в ъ. С л ѣ д о в а т е л н о, учението Му е да Го слушате и да приложите това учение